

פרידה מאלי מעוז / יניב שגיא

דברים בהלוויה

אנחנו מלווים היום את אלי מעוז למנוחת עולם כאן, באדמת עין השופט.

אלי הגיע אלינו לעין השופט בעקבות אלישבע, לפני יותר משלושים שנה. זוגיות חדשה ומבוגרת, קיבוץ חדש.

הגיע והשתלב בעבודה ובחברה. עוד מעבר, עוד נדודים במסע החיים המרתק של אלי.

אלי נולד בביירות, בשנת 1938, למשפחה יהודית אמידה ומושרשת, שחיה בין חיפה, לבנון ודמשק ושמרה לאורך השנים על קשר עמוק לארץ ישראל ולרעיון הציוני. בילדותו גדל בדמשק, בבית שהיה פתוח לשליחים ולחלוצים בדרכם החשאית לארץ, וספג רוח של ציונות, עברית ואהבת הארץ כבר מגיל צעיר. עם פרוץ מלחמת העצמאות נעצר אביו, יחד עם יהודים רבים בדמשק, רכוש המשפחה הוחרם והמשפחה נאלצה לברוח מסוריה ללבנון בזהות מוסתרת ובסכנת חיים.

גם בלבנון נתקלו בני המשפחה בעוינות ובחרם, ולבסוף הוחלט להעלות את הילדים לישראל בדרך מחתרתית, בסירת דייג שהביאה אותם לחוף ראש הנקרה.

אלי הגיע כנער לארץ ישראל, דרך שער העלייה בחיפה, ומשם המשיך לקיבוץ כפר גליקסון - שבו בנה את חייו בארץ, שהייתה עבורו חלום וייעוד מילדות.

סיפור חייו המופלא של אלי הוא סיפור של עקירה ונדודים, אך גם של אומץ, נאמנות לשורשים ואמונה עמוקה בעם ישראל ובמדינת ישראל.

אלישבע יקרה, ילדיו ונכדיו של אלי, קיבוץ עין השופט, שהפך לביתו בשליש האחרון של חייו - משתתף בצערכם ובכאב הפרידה.

